

דרך הדי"ק

מתורתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א
 פרשת ויקהל - פקודי | גיליון 19 | כ"ה באדר תשפ"ג

סעודה ראשונה

הקודשים, הייתה תרומה פחות לשם שמיים הכסף הלך לשולחן או לכלי אחר. בצלאל ידע לכוון את כל הכסף והזהב על פי המסירות והלשם שמיים שהאדם תרם.

אמר רבי חיים מוולוז'ין לאותו אדם, תדע כל מה שנותנים צדקה ליישיבה זה דבר גדול, כמה שאדם נותן יותר לשם שמיים זה הולך יותר לתורה. אדם שנותן את התרומה לשם שמיים חזק ביותר, זה הולך ממש ללימוד התורה לאש של התורה לקודש הקודשים. אם אדם נותן את התרומה בשביל אינטרס או בשביל שידברו עליו שהוא תרם או בשביל שאחרים יראו שהוא תרם ליישיבה וירצו לעשות איתו עסקים או כל מיני דברים אחרים, אז הכסף הולך לדברים אחרים של הישיבה, יש בזה זכות

גדולה של צדקה אבל זה לא הולך לקודש הקדושים כמו שהאדם נותן. על פי הכבוד והמסירות של האדם שנותן, כך הקב"ה מכוון את הכסף לאן שילך, לבגדים של הגבאי או ללימוד תורה של התלמיד שלומד.

לכן מתי שאדם נותן לשם שמיים מכל הלב, ידע שהקב"ה עילת העילות וסיבת הסיבות יגלגל את אותה צדקה למקום הנכון והטוב ביותר שילך לאש של התורה ולא ילך לדברים בטלים ועל דברים ריקים.

סרקו את הברקוד החדש והצטרפו לקבוצה של כבוד האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

לחומרת: 03-792-2548

"וְלִחְשֹׁב מַחֲשֶׁבֶת לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת" התרומה של האדם הולכת לפי כוונת ליבו של התורם.

ידוע שהאדם הראשון שהקים את הישיבה הראשונה במתכונת כמו שהיום, הוא רבי חיים מוולוז'ין שהיה תלמיד של הגאון מוילנא. לרבי חיים מוולוז'ין היו שלוחים, שד"רים שהיו עוברים ממקום למקום לאסוף כסף ליישיבה של רבי חיים מוולוז'ין. אחד השלוחים שהיה נוסע בין כל הכפרים של היהודים היה מביא מידי פעם את הפנקס עם הרשימות של האנשים שנתנו צדקות לרבי חיים מוולוז'ין שיראה כמה תרם, שיתפלל על התורמים ויחשוב על כל אחד שתרם.

אחד האיכרים היה נותן בכל פעם סכום גדול של מאה רובל, רבי חיים מוולוז'ין היה שמח מאוד מאותו איכר והיה מתפלל ומברך אותו בכל פעם. שנה אחת אותו גבאי קנה בגדים חדשים וביקש מרבי חיים מוולוז'ין לקנות סוס חזק שירכב מהר, רבי חיים מוולוז'ין הסכים ואותו אדם התחיל לרכב עם סוס חזק וכרכרה מפוארת.

כאשר בא אותו שד"ר לאותו איכר, אמר לו האיכר שמעכשיו הוא מפסיק את התרומה של המאה רובל שהוא תורם מידי שנה והוא גם מצטער על מה שתרם בעבר את הכסף. אמר לאותו שד"ר, הכסף שאני תורם לכם הולך לבגדים היפים שלך ולסוס והכרכרה המפוארים שלך, לזה אני לא תורם כסף. אני עובד קשה בשביל לתת צדקה ואתה לוקח את זה לבגדים ולסוס, אני לא מסכים לתרום יותר.

עבר זמן, רבי חיים מוולוז'ין ראה את כל הפנקסים של התרומות, ופתאום הוא רואה שאותו אדם שהיה נותן מאה רובל הפסיק לתת. קרא רבי חיים מוולוז'ין לאותו שד"ר ושאל אותו למה אותו אדם הפסיק לתרום. סיפר לו השד"ר את מה שקרה עם אותו איכר, ראה את הכרכרה ראה את הבגדים שלי, החליט שהוא לא רוצה יותר לתרום. מיד עלה רבי חיים מוולוז'ין לסוס ורכב לאותו אדם. נכנס אליו רבי חיים מוולוז'ין ושאל אותו אם הוא למד פעם תורה או גמרא, אמר לו אותו איכר לא, אני אדם פשוט אבל פעם למד חומש.

פתח לו רבי חיים מוולוז'ין את פרשת השבוע והראה לו את הפס' "וְלִחְשֹׁב מַחֲשֶׁבֶת לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת" שבצלאל ידע לחשב מחשבות של הכסף והזהב שתרמו בני ישראל. אמר לו כל אדם שתרם כסף למשכן, בצלאל היה יודע כמה מתוך תרומתו היה לשם שמיים. אם כל תרומתו של האדם הייתה לשם שמיים זה הלך לקודש

נפש הדי"ק

להצליח הפירוש לעשות דבר שהוא שורש נשמתך ושהוא מתאים לנפש שלך - זו הצלחה! דבר שהוא לא שורש נשמתך ולא מתאים לנפש שלך, גם אם הוא דבר גדול וחזק וחשוב, אתה תשיג אותו, תתמרמר בו, יפתחו לך דברים קשים ביותר והנשמה שלך תמשיך להיות בצורה של חיפוש ודאגה וחוסר נחת וחוסר שלווה גדולה ביותר.

לכן אדם יתמקד מה הוא צריך, אדם יחפש את שורש נשמתו, אדם ילך בחוכמה ובתבונה וכך יגיע למקומות גבוהים וטובים. מה שלא שלך, אל תרוץ לזה, תדע מה זה שלך, תדע להצביע על מה ששליך ואחרי שתדע להצביע על מה שהוא שלך, תדע ללכת אליו בחוכמה ובתבונה ולהשיג אותו בדרך השם ובושר אמיתי.

כך גם אנחנו, כל השנה כולה אדם עובד, אדם יגע וחושב ששיג אם יעשה ויטרח, אבל הטרחה והעמל שהאדם טורח זה כמו הטרחה של אותו עני שהלך לאותו בעל הבית, ביקש ממנו צדקה ונתן לו לעבוד תמורת ארוחה. בסוף היום מה שמגיע לאדם הוא הולך למקום שמחלקים את האוכל בחינם ושם יקבל מה שמגיע לו.

ספר דברים בשבת
ישועה שפוגעת בול!

לקבלת הספר: 03-792-2548
חפשו: ספר הישועות - ספר דברים G

הוצאת מוסדות

"ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אתם" האדם צריך לחזק את האמונה כי גם אם יעמול ויעבוד קשה בסוף מה שנכתב עליו הוא יקבל

אמרו רבותינו הקדושים "אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אתם" יש דברים שאדם צריך לעשות אותם ויש דברים שאדם לא מוכרח לעשות אותם. יש משל וסיפור ידוע שמובא ברבותינו הקדושים שצריך ללמוד ממנו הרבה מוסר, היה יהודי שהיה עני מרוד והלך מעיר לעיר לקבץ נדבות. באחד הימים שהגיע לאחת העיירות החשובות, היה כהרגלו עייף ורעב מטרחה הדרך ומחסור באוכל ושאל את האנשים איפה יש מקום לאכול.

שלחו אותו לקצה העיירה שם יש יהודי בעל חסד גדול ולב רחב שנתן אוכל לכולם. מרוב שהיה חלש ועייף, דפק בבית הראשון שהיה בקצה העיירה, ביקש צדקה ואוכל לאכול. בעל הבית אמר לו אין בעיה אני אתן לך לאכול ולשתות אבל לפני כן תעזור לי בבית, יש לי כמה עבודות שאני צריך לעשות בבית תגמור את העבודות ואני אתן לך לאכול ולשתות.

אותו אדם היה רעב ועייף, אבל בשביל אוכל השתדל ועזר לבעל הבית, עבד קשה עד הערב, יום שלם עבד עבודה קשה. מתי שסיימו לעבוד אמר אותו אדם לבעל הבית בבקשה תן לי עכשיו את האוכל תמורת כל העבודה, הלך בעל הבית הוציא אותו מחוץ לדלת, הצביע לכיוון אחד הבית שהיה במרחק שלושה רחובות ואמר לו תלך לשם ותגיד להם שאני שלחתי אותך ויתנו לך שם לאכול. אותו עני שמח, הגיע לבית נכנס וראה שולחן מלא באוכל, ישב ואכל.

אחרי שסיים אמר לאנשים ברוך השם אפילו שעבדתי קשה העיקר נתנו לי לאכול. שאלו אותו האנשים איפה עבדת קשה? ענה להם בבית של פלוני, הוא אמר לי לעבוד אצלו ואחרי כן אבוא לפה כדי לאכול. אמרו לו האנשים פה מחלקים אוכל בחינם, והאדם הזה העביד אותך סתם וחבל על העבודה שעבדת, עבדת לשווא ולריק, לא יצא לך מזה כלום.

שניית הדי"ף

שאלה

כבוד הרב אני מכיר שני אנשים שהיו חברי נפש והם לא מדברים הרבה זמן ויש מסביב לזה הרבה לשון הרע ומחלוקות. ורצינו לשאול את כבוד הרב עצה איך לעשות ביניהם שלום בלי ח"ו להיפגע מזה ובלי לפגוע?

תשובה:

צריך לבדוק למה הם לא מדברים, כל יהודי צריך לדבר עם השני. לא משנה כמה רבים ואיך רבים אסור לשבור גשרים, אדם צריך לשמור על הגשרים שתמיד יהיו קיימים כי ברגע שגשר נשבר, לא יודעים מה יהיה וצריך לעשות את הכל לעשות שלום. אמר רבי שמעון בן חלפתא, לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום (עוקצין ג, יב). ברגע שיש שלום "השם גבולך שלום חלב חטים ושביעה" (תהלים קמז, יד).

אם זו לא מחלוקת על דעה, על דעה של עבודת השם, על דעה על אנשים רשעים שפגעו בתורה הקדושה שעליהם דוד המלך אומר (תהלים קד, לה) "יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם" שהם בגדר חטאים שיתמו ורשעים שאינם, אלו קללות של קדושי עליון הקפידו וקלקלו רשעים שסופם ואחריתם מי ישורנו, זה דבר אחד.

אבל ברגע שרבים ביניהם על כסף או על כבוד או על דברים בטלים, יעשה את הכל לעשות ביניהם שלום. ומי שעושה שלום זוכה למעלות ולדברים הגדולים ביותר.

"ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב" כוונות בנתינת הצדקה שעל האדם לכוון כשנותן צדקה

להם שוב על כל העניינים של מצוות תפילין כפי ששמע אהרן.

אחרי ששמעו בני אהרן, היו עומדים לימינו של משה ואז היו נכנסים הזקנים ששומעים את דבר ה'. אחרי כן הקב"ה מצווה את משה להגיד לבני ישראל את דבר ה', עמדו הזקנים ליד בני אהרן מימינו של משה, נכנסים כל כלל עם ישראל ומשה רבנו חוזר עוד פעם על ציווי הקב"ה לכל עם ישראל. אם כך יוצא שכל דבר שהקב"ה ציוה את משה, אהרן שמע ד' פעמים, הבנים שלו ג' פעמים, הזקנים פעמיים ועם ישראל פעם אחת, ככה היה כל ציווי שהקב"ה ציוה בתורה כולה.

חוץ מפרשת השבוע שבה הציווי שונה מכל התורה כולה, הקב"ה אמר למשה רבנו לדבר לכל עם ישראל בבת אחת, כל עם ישראל ישבו כדל וכעשיר, ככהן כליו וכישראל, שמעו כולם את דבר ה', ולא כסדר שהיה בכל התורה, אהרן, הבנים שלו, הזקנים וכל עם ישראל.

אם כך צריך לדעת יסוד גדול, שלפרשת השבוע הקרוב יש כוח עצום וגדול ביותר, משה רבנו אומר לכל עם ישראל את הפרשה בצורה אחת והיניקה שאפשר לינוק מפרשת השבוע הקרוב היא כוח גדול שאין לשער ולתאר.

מובא בפרשת השבוע "ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב" אולי אפשר לבאר ולומר על פי דברי רבותינו הקדושים ורבנו האר"י הקדוש מתי שאדם נותן צדקה לעני, האדם צריך לכוון כוונה של יק-ו-ק. אומר רבנו האר"י מתי שהאדם מחזיק את הכסף ביד יחשוב בדעתו שהכסף הוא כמו אות י', החמש אצבעות שהוא מחזיק את הכסף זה כמו אות ה', הזרוע של היד זה כמו האות ו', והחמש אצבעות ביד של העני שמקבל את הכסף זה ה', ואז יוצא יק-ו-ק שם ה'. כך האדם, על ידי הצדקה מייחד את שמו של הקב"ה שיוצא מהפס' "וישמחו השמים ויתגל הארץ", בנתינת הצדקה הוא גורם שישמחו השמיים ותגל הארץ ומייחד את שם הוי"ה, י הכסף, ה' היד של הנותן, ו' הזרוע של הנותן, ה' היד של המקבל.

נשאלת השאלה אם האשה רוצה לתת צדקה, איך היא תתן צדקה הרי היא לא יכולה לתת צדקה ביחוד הזה, וגם כתוב שמי שעסקו עם האנשים שלא יתייחד עמם. וכך מסופר על רבי מאיר מפרמישלאן מתי שאשה הייתה באה לבקש ממנו צדקה, הוא היה לוקח את הצדקה ביד אחת וחושב על האות י' ומחזיק את זה ביד שלו וחושב על האות ה' ואחרי כן חושב על הזרוע שלו שזה אות ו' ואז מעביר את זה ליד השניה שלו שהיא ה' וכך היה מייחד יק-ו-ק, ואז שם את זה על השולחן שהאשה תיקח.

וכך גם היה במשכן, מתי שהנשים רצו לתת צדקה לא לקחו מהן את הכסף מהיד לתקן את ה-י-ק-ו-ק, "ויבאו האנשים על הנשים" הם לקחו את הכסף מהיד שלהם והם ביד שלהם עשו את הייחוד של יק-ו-ק בנתינת צדקה שזו המעלה הגדולה ביותר.

נשתדל לחשוב כולנו, מתי שנותנים צדקה על הכסף שזה י', על היד שמחזיקה בכסף זה ה', על הזרוע זה ו' ועל היד שנותנים לעני שזה ה'. וכך מחזקים את שם ה' ומתקנים את הגאולה השלימה.

"ויקהל משה את כל עדת בני ישראל" מעלתה של פרשת ויקהל שנאמרה לכל עם ישראל יחד

בפרשת השבוע הקב"ה מבקש ממשה רבנו להקהיל את כל עם ישראל כדי לומר להם דבר, נשאלת השאלה מתי שהקב"ה היה מצווה את משה רבנו לומר דבר לעם ישראל, איך משה רבנו היה מעביר את ציווי הקב"ה לעם ישראל, מה ההבדל בין פרשה שנאמרה בהקהל לפרשה שלא נאמרה בהקהל?

אלא אפשר לומר כך, כאשר הקב"ה היה מצווה את משה רבנו על מצוה מסוימת לדוג' על מצוות תפילין, משה רבנו היה נכנס לאוהל מועד ושומע מהקב"ה את כל ההלכות והעניינים של מצוות תפילין. אחרי כן משה היה יוצא מאוהל מועד וקורא לאהרן אח שלו, אומר לו את כל הדברים של מצוות תפילין. אחרי שסיים לומר לאהרן, אהרן היה עומד לימינו של משה ומשה רבנו היה קורא לבנים של אהרן וחוזר

**אלפים נבו הצטרפו!
ומה איתכם?**

חפשו אותנו: ספר דברים

לקבלת הספר: *8260

חפשו: ספר הישועות - ספר דברים

סגולות הרי"ף

ידועה הסגולה של הרבה שנים שבעם ישראל נהגו אותה ויש בזה מעלות גדולות מאוד וכוח גדול ביותר בערב ראש חודש ניסן להדליק נר לעילוי נשמת רבי ישעיה בן אברהם השל"ה הקדוש. ואחרי שמדליקים את הנר יש תפילה מיוחדת שזו סגולה גדולה לפרנסה, לכל העניינים, לחינוך של הבנים, לעשירות גדולה ולכל עניין לומר אחרי שמדליקים את הנר את התפילה הזו של השל"ה הקדוש. וישתדלו להדליק את הנר ולומר את התפילה "אתה הוא האלהים הן מקרני ראמים ועד ביצי כנים, ואתה הוא המכין כל צרכיהן, ונוסף על הצרכים ההכרחיים אתה הוא הנותן במלוי ורוב ועשר וכבוד, ל זה עושה בנדב לבך הטוב. כי אתה הוא נדיב באמת, א כמו שקורין לפעמים לאדם אחד

סעודה רביעית

סיפורי הריף

גדולה ביותר, והכוח איך ביטל עבודה זרה עם אותו סיפור שהיה אדם שהיה עובד בברזל ויום אחד מצא איזה ברזל שהברזל הזה התחיל לתת לו סודות איך להתעשר ונהיה עשיר גדול ונהיה בעל צדקה עצום, ורבי יאשיהו פינטו במקרה הגיע לעיר לגביר העשיר הגדול ורבי יאשיהו פינטו נכנס לבית שלו והוא רצה לתרום לו כסף ולתת לו, רבי יאשיהו פינטו אמר, אני מרגיש כוח של סיסרא אחרא, כוח של טומאה.

קרא רבי יאשיהו פינטו לאותו אדם ואמר לו, תגלה לי את האמת מאיפה הכסף שלך. אמר אותו אדם, עבדתי בברזל בגרוטאות, מצאתי ברזל והברזל הזה היה מכונן אותי איך להרוויח כסף איך להתעשר.

רבי יאשיהו פינטו אמר לו, זה נקודה של יצר הרע שנשארה בעולם תביא לי את זה ותאבד את כל כספך וזה תיקון לבטל יצר הרע של עבודה זרה מן העולם. לקח רבי יאשיהו פינטו את הכלי הזה ונתן אותו ושבר אותו ועשה תיקון והשמיד אותו מן העולם.

ואחרי שרבי יאשיהו פינטו עשה את זה, הבית של אותו עשיר נשרף אותו יום וכל כספו נאבד לו ורבי יאשיהו פינטו הכניס לתקנה של דמשק שיפרנסו את אותו אדם כל חייו מהכסף של הקהילה ואותו אדם נהיה נתמך מהקהילה והוא איבד את כל כספו. רבי יאשיהו פינטו היה קודש קודשים, ביטל מגיפה פעמיים בדור והמהרר"ו אמר רק לו יש את הכוח לבטל מגיפה מן העולם.

כִּי נְדִבְתוּ אֵינָה אֲמֵתִית רַק לְתִשְׁלוֹם גְּמוּל אוּ בְשָׁבִיל טוֹבָה שְׁקַדְמָהּ וְהִרִי הוּא כְּסוּחָר, אֲכֹן מִי הַקְּדִימָךְ וְשִׁלְמָת, וּבְנֹדְבַת לְבָךְ הַטּוֹב טוֹב וּמְטִיב אֶתְּה לְכָל.

וְלִי אֲנִי עֲבָדְךָ הַטְּבַת עַל כָּל, וְנִתַּת לִי עֶשֶׂר וְכַבּוּד מִדָּךְ הַכָּל, בְּרַכְתָּנִי מִכָּל בְּכָל כָּל. נִתַּת לִי סְפָרִים הַרְבֵּה, וְכִסֵּף וְזָהָב לְרוֹב, וּמְלֻבוּשֵׁי כְבוֹד וְדִירָה בְּכַבּוּד, קִטְנֵתִי מִכָּל הַחֲסָדִים אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֵת עֲבָדְךָ, וְיָרָא אֲנִי מְאֹד לְנַפְשִׁי שֶׁלֹּא יִהְיֶה חֵס וְשִׁלוֹם עֶשֶׂר שָׁמַר לִי לְרַעָה לְהֶאֱכִילֵנִי הַמַּעַט מִזִּכְרֵי שְׁבָדֶי, וּבָאֵם הוּא כֵן, קַח נָא אֶת בְּרַכְתֵּי וְאַל אֲרָאָה בְּרַעְתִּי לְעוֹלָם הֲבֵא עוֹלָם הַנִּצְחִי.

וּבָאֵם רְצוֹנְךָ הַטּוֹב לְמִיָּהֵב וְלֹא לְמִשְׁקָל, תֵּן בְּלִבִּי וּבְלֵב כָּל הַנְּלוּיִם אֵלַי שֶׁלֹּא לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּמִתְנוּתֵיךְ לְתַעֲנוּגִים גּוֹפְנִיִים, וְיִתְפָּרְנֶנּוּ מִמֶּנּוּ בְּעַלִּי תוֹרָה אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים אֲנָשִׁים הַגּוֹנִיִם, עֲשׂוֹת צְדָקָה הַרְבֵּה וּגְמִילוּת חֲסָדִים לְקְרוֹבִים וּלְרֹחוּקִים, וְדַבֵּר ה' יְקוּם, יְהִי לְרְצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיֵן לִבִּי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי."

הַקֵּב"ה בַּע"ה יִתֵּן לְכוֹלֵם יְשׁוּעָה וְשִׂמְחָה, הַצִּלְחָה. וּבַע"ה עַרְב רֹאשׁ חוֹדֶשׁ נִיסָן הַזֶּה נִרְאָה נִיסִים וּנְפִלְאוֹת "כִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נְפִלְאוֹת" (מִיכָה ז, טו).

רבי יאשיהו פינטו, הרי"ף דעין יעקב

הרי"ף דעין יעקב, רבי יאשיהו פינטו, הסבא הגדול של המשפחה הקדושה שלנו, היה קודש קודשים, ידוע הסיפור שביטל עבודה זרה מן העולם, סיפור פחד ואימה איך דבר של עבודה זרה שרבי יאשיהו פינטו ביטל את זה, הוא היה מחותן של המהרר"ו וכן אחותו של המהרר"ו, ורבי יאשיהו פינטו מסופר שבזמן שלו היה פעמים מגיפות והמהרר"ו שלח ואמר לו, רק אתה בתורה שלך יכול לבטל את המגיפה ומסופר שרבי יאשיהו פינטו, הרי"ף דעין יעקב, שתי מגיפות בדור שלו ביטל אותן, הקדושה שלו והאור שלו והדבקות שלו בהקב"ה, היתה דבקות עצומה.

רבי יאשיהו פינטו מסופר שהוא וכמה קדושים וצדיקים הסתגרו במערה בצפת ואמרו שהם לא יצאו מהמערה עד שיביאו את המשיח ובאחד מימי השישי גוי לקח סכין ודקר את הברזל שלו יוסף בלב והרג אותו, ובאו למערה ואמרו לרבי יאשיהו שהברזל שלו נרצח ורבי יאשיהו אמר, לחצתי את הגאולה יותר מידי, דחקתי את העת יותר מידי ועל זה נענשתי. יצא מהמערה והלך לצפת לגור בצפת. הוא היה תלמיד של רבי יעקב אבולעפיה והיה אחרון המוסמכים, הסמיכה של רבי יעקב אבולעפיה היה אחרון המוסמכים. היה קודש קודשים והכוח שלו היה כוח פחד ואימה.

אנחנו רואים ב"דברי יואל", רבי יואל מסאטמר שהוא מורנו ורבנו, אנחנו רואים איך רבי יואל מביא אותו בספר כל כמה יסודות חזקים, רבי יואל מביא את היסודות של רבי יאשיהו פינטו.

ידוע מה שאומר רבנו ה"בן איש חי" ב"רב פעלים", שמותר לאשה לטבול במקווה חם אפילו שה"בית יוסף" פסק להלכה שאסור לחמם את המקוה, הברז איש חי אמר שרבי יאשיהו פינטו שמע מרבי יוסף קארו שהוא חוזר בו ומתיר לחמם מקוה וכל היסוד של בנות ישראל קדושות שטובלות ספרדיות במקוה חם, זה על היסוד של הרי"ף דעין יעקב שהתיר לטבול במקוה חם ששמע שהבית יוסף חזר בו בדבר.

רבי יאשיהו פינטו היה מלאך השם צבאות והכוח שלו והגדולה שלו

אתם מקדישים

ואנחנו מפיציים!!

עלות השתתפות בהפצת
50 ספרים - 300 ש"ח
לפרטים 052-510-6-510